

HET DUBLINONDERZOEK EN HET RECHT OP FAMILIELEVEN
LEIDRAAD VOOR DE ADVOCaat

Vluchtelingenwerk
VLAANDEREN

Vluchtelingenwerk VLAANDEREN

Disclaimer: deze brochure is met de grootst mogelijke zorgvuldigheid samengesteld. Voor onjuistheden en onvolledigheden met betrekking tot de inhoud van de brochure kan Vluchtelingenwerk Vlaanderen echter op geen enkele wijze verantwoordelijk of aansprakelijk worden gesteld. Aan de inhoud van deze brochure kunnen dan ook geen rechten worden ontleend.

14.12.2017

HET DUBLINONDERZOEK EN HET RECHT OP FAMILIELEVEN: LEIDRAAD VOOR DE ADVOCaat

WAT IS HET DUBLINONDERZOEK?	5
GEZIN OF FAMILIE ALS AANKNOPINGSPUNT	5
GEZINSLID VERSUS FAMILIELID	7
WIE IS GEZINSLID? (ART. 2, G DUBLINVERORDENING)	7
WIE IS FAMILIELID? (ART. 2, H DUBLINVERORDENING)	7
UW CLIËNT IS EEN NIET-BEGELEIDE MINDERJARIGE ASIELZOEKER (HIERNA NBMV)	7
UW CLIËNT HEEFT EEN GEZINSLID, BROER OF ZUS IN DE EU	8
UW CLIËNT HEEFT GEEN GEZINSLID OF BROER OF ZUS IN DE EU, MAAR WEL EEN FAMILIELID	8
UW CLIËNT HEEFT GEEN GEZINS- OF FAMILIELID IN DE EU	8
UW CLIËNT IS EEN VOLWASSEN ASIELZOEKER	9
UW CLIËNT HEEFT GEZINSLEDEN DIE INTERNATIONALE BESCHERMING GENIETEN IN DE EU	9
UW CLIËNT HEEFT GEZINSLEDEN DIE ASIEL HEBBEN AANGEVRAAGD IN DE EU	9
UW CLIËNT HEEFT ANDERE FAMILIELEDEN IN DE EU	9
WELKE BEWIJZEN MOET IK AANLEVEREN?	11
BEWIJZEN VOOR:	
DE AANWEZIGHEID VAN EEN GEZINSLID (VADER, MOEDER, VOOGD) VAN EEN NBMV:	11
HET LEGAAL VERBLIJF VAN EEN GEZINSLID DAT ALS VLUCHTELING ERKEND IS:	11
GEZINSLEDEN DIE IN EEN ANDERE LIDSTAAT ASIEL HEBBEN AANGEVRAAGD:	12
AFHANKELIJKHEID:	12
CONTACTGEGEVENS:	13

HET DUBLINONDERZOEK EN HET RECHT OP FAMILIELEVEN: LEIDRAAD VOOR DE ADVOCaat

Deze fiche behandelt het recht op gezins- en familieleden binnen de Dublin III-verordening (hierna Dublinverordening). Ze vormt een aanvulling op de fiche '[Het Dublin-onderzoek: leidraad voor de advocaat](#)', waarin we het algemene onderzoek uitleggen.

Als uw cliënt in ons land asiel aanvraagt en hier gezins- of familieleden heeft, dan toetst u zijn situatie eerst via het Dublin-onderzoek. In deze fiche vindt u alvast antwoorden op de volgende vragen:

- Wanneer moet België de asielaanvraag behandelen bij gezins- of familieleden in België?
- Wat is het verschil tussen gezins- en familieleden, en wat betekent dat voor de rechten van uw cliënt?
- Wat kunt u doen om het recht op familieleden in België te laten primeren?

We bespreken achtereenvolgens de bepalingen over gezin en familie uit de Dublinverordening en geven aan welke juridische mogelijkheden u hebt. Voor situaties die hieronder niet besproken worden, voorziet de Dublinverordening geen bijzondere regeling. In dat geval kunt u vragen dat België de asielaanvraag behandelt op basis van de discretionaire bepalingen (art. 17 Dublinverordening). Achteraan vindt u een lijst met mogelijke bewijsmiddelen waarmee u uw verzoek kunt staven.

WAT IS HET DUBLINONDERZOEK?

Bij elke asielaanvraag onderzoekt de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) welk land verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag. De regels hiervoor worden bepaald door de Dublinverordening en gelden voor alle EU-landen, IJsland, Noorwegen, Zwitserland en Liechtenstein.

GEZIN OF FAMILIE ALS AANKNOPINGSPUNT

De Belgische overheid heeft in bepaalde gevallen een positieve verplichting om het gezinsleven te eerbiedigen.¹ Volgens rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet de staat hierbij een redelijke afweging maken tussen het belang van de staat om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren, en het belang van het individu om met zijn gezin samen te leven.² In de Dublinverordening vindt u hiervoor een reeks criteria, die u in rangorde van verschijnen moet toepassen (art. 7 Dublinverordening). Het eerste criterium is de aanwezigheid van gezinsleden. Het begrip gezinslid wordt hier echter eng gedefinieerd.

1. Zie bijvoorbeeld EHRM, Ahmut t. Nederland, 28 november 1996, §63.

2. Zie o.a. EHRM, Biao t. Denemarken, 24 mei 2016, §117; EHRM, A.S. t. Zwitserland, 30 juni 2015, § 47; EHRM, Popov t. Frankrijk, 19 januari 2012 § 39.

Licht DVZ onmiddellijk in over de gezins- of familiesituatie van uw cliënt. Wacht niet tot uw cliënt een interview of een beslissing heeft ontvangen.³ U kunt DVZ inlichten door een brief te faxen of aangetekend met de post te versturen. Hierin informeert u DVZ over de bijzondere situatie van uw cliënt, bijvoorbeeld door te verwijzen naar de aanwezigheid van familieleden in België of in een ander land. Vermeld in uw brief ook alle nieuwe elementen die sinds het Dublininterview aan het licht zijn gekomen.

6

-
- 3 Volgens artikel 7 (3) Dublin III-verordening nemen de lidstaten elk beschikbaar bewijs van de aanwezigheid op het grondgebied van een lidstaat van gezinsleden, familieleden of andere familierelaties van de verzoeker in aanmerking, op voorwaarde dat een dergelijk bewijs wordt overgelegd vóór de inwilliging van het verzoek tot overname of tot terugname van de betrokkene door een andere lidstaat en dat in eerste aanleg nog geen beslissing ten gronde is genomen over de vorige verzoeken om internationale bescherming van de verzoeker.. In het arrest-Abdullahi (C-394/12 van 10 december 2013) oordeelde het Hof van Justitie van de EU dat als twee lidstaten akkoord zijn over de overname van de behandeling van een asielaanvraag, er tijdens een beroepsprocedure alleen nog een andere lidstaat verantwoordelijk gesteld kan worden als de asielzoeker in de lidstaat die akkoord is om de asielaanvraag te behandelen systematische tekortkomingen zijn die ertoe leiden dat de asielzoeker een reëel risico loopt op een onmenselijke behandeling, volgens artikel 4 van het Handvest voor de grondrechten van de EU. Meer recente rechtspraak nuanceert artikel 7 (3) echter en zet het arrest Abdullahi buiten spel. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde in het arrest Tarakhel t. Zwitserland van 3 november 2014 dat de autoriteiten daarom de individuele omstandigheden van de asielzoeker moeten beoordelen in het licht van de algemene situatie in het land van bestemming. Niet enkel systematische tekortkomingen rechtvaardigen dat toch nog een andere lidstaat verantwoordelijk zou worden gesteld nadat al een akkoord werd bereikt. In de arresten Ghezelbash (C-63/15 van 7 juni 2016) en Karim (C-155/15 van 7 juni 2016) oordeelt het Hof van Justitie dat ook een verkeerde toepassing van het verantwoordelijkheids criterium, of een verkeerde toepassing van de regel dat na drie maanden buiten de Schengenzone beslissingen over de overdracht komen te vervallen, ertoe kan leiden dat een andere lidstaat verantwoordelijk wordt gesteld.
- 4 Het is niet duidelijk welke partnerschappen in het kader van Dublin als gelijkwaardig worden beschouwd in het kader van de Dublin III-verordening. Het Wetboek Internationaal Privaatrecht bevat een gelijkaardige notie. De Omzendbrief van 29 mei 2007 verduidelijkt welke geregistreerde partnerschappen in dit geval als gelijkwaardig aan een huwelijk beschouwd kunnen worden. Volgens de circulaire moeten het ontstaan, de gevolgen, en de ontbinding van het partnerschap worden geregeld op een manier die identiek is aan het huwelijk. Het lijkt waarschijnlijk dat DVZ dezelfde voorwaarden hanteert in het kader van de Dublin III-verordening.
- 5 Buitenechtelijke kinderen waarvoor de afstammingsband met de ouder niet formeel is vastgesteld, zullen die band door middel van DNA- of bloedonderzoek kunnen aantonen.
-

GEZINSLID VERSUS FAMILIELID

WIE IS GEZINSLID? (ART. 2, G DUBLINVERORDENING)

De Dublinverordening vult het begrip gezinslid eng in. Uit de rechtspraak blijkt dat DVZ deze definitie ook strikt toepast. Wanneer de betrokkenen niet voldoen aan de strikte invulling, kan een hereniging eventueel via de procedure gezinshereniging (maar ook hier zijn de mogelijkheden beperkt) of kan u als advocaat de discretionaire bepalingen inroepen. DVZ past deze wel strikt toe.

Er is sprake van gezinsleden als de gezinsbanden bestonden in het land van herkomst, bijvoorbeeld:

- De echtgenoot van de asielzoeker of de ongehuwde partner met wie hij of zij een duurzame relatie heeft. Wanneer het om een niet gehuwd paar gaat moet die relatie tussen derdelanders in een lidstaat op een vergelijkbare wijze behandeld worden als het huwelijk.⁴
- De minderjarige kinderen van de asielzoeker. Hieronder vallen zowel wettige, buitenechtelijke als geadopteerde kinderen.⁵ Meerderjarige kinderen vallen niet onder het begrip gezinslid. Voor hen moet u, afhankelijk van de omstandigheden, een beroep doen op de afhankelijkheidsclausule (art. 16 Dublinverordening) of op de discretionaire bepaling (art. 17 Dublinverordening). Dat is bijvoorbeeld nodig wanneer de moeder of vader met meerdere kinderen, zowel minderjarig als meerderjarig, zich in een andere EU-lidstaat bevindt.
- De vader, moeder of volwassene die volgens de wet of praktijk van de lidstaat verantwoordelijk is voor de ongehuwde minderjarige.

WIE IS FAMILIELID? (ART. 2, H DUBLINVERORDENING)

De Dublinverordening definieert een familielid als de volwassen oom, tante of grootouder van de asielzoeker die op het grondgebied van een lidstaat aanwezig is. Hoewel niet als zodanig gedefinieerd in dit artikel, moet het familielid wettig verblijven in de betrokken lidstaat. De mogelijkheden tot hereniging met een familielid zijn beperkt (zie verder).

De regeling voor een niet-begeleide minderjarige wijkt af van de regeling voor een volwassen asielzoeker.

UW CLIËNT IS EEN NIET-BEGELEIDE MINDERJARIGE ASIELZOEKER (HIERNA NBMV)

Elke beslissing over minderjarigen moet rekening houden met het hoger belang van het kind. Dat begrip is verankerd in het VN-Kinderrechtenverdrag en in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Bij het beoordelen van het belang van het kind moeten de lidstaten rekening houden met volgende elementen: het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd, maturiteit en achtergrond.⁶

UW CLIËNT HEEFT EEN GEZINSLID, BROER OF ZUS IN DE EU

Als uw cliënt een niet-begeleide minderjarige asielzoeker is, dan is in principe die lidstaat verantwoordelijk waar de jongen of het meisje een gezinslid of een broer of zus in wettig verblijf heeft (art. 8, 1 Dublinverordening). Zijn er gezinsleden, broers of zussen in verschillende lidstaten, dan wordt gekeken naar het belang van de NBMV om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is. Dat wordt dossier per dossier geëvalueerd.

UW CLIËNT HEEFT GEEN GEZINSLID OF BROER OF ZUS IN DE EU, MAAR WEL EEN FAMILIELID

8

Heeft uw cliënt familieleden met een wettig verblijf in andere lidstaten en kan dit familielid voor hem of haar zorgen? Dan is de lidstaat waar de familieleden wonen verantwoordelijk voor de asielaanvraag van de NBMV (art. 8, 2 Dublinverordening). Zijn er familieleden in verschillende lidstaten, dan wordt gekeken naar het belang van de NBMV om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is.

UW CLIËNT HEEFT GEEN GEZINS- OF FAMILIELID IN DE EU

Wanneer geen enkel familielid zich legaal in een lidstaat bevindt, is de staat, waar de minderjarige zijn asielaanvraag indiende, verantwoordelijk. Het Hof van Justitie van de Europese Unie verduidelijkte dat de lidstaat waar de NBMV zich bevindt, verantwoordelijk is voor de asielaanvraag, wanneer de NBMV in meerderde lidstaten een aanvraag indiende en geen wettig verblijvende gezinsleden heeft in een van die lidstaten.⁷

Voordien werd de lidstaat waar de eerste asielaanvraag werd ingediend, verantwoordelijk geacht. DVZ heeft zijn praktijk aangepast aan deze rechtspraak.⁸ Dat betekent dat minderjarigen in deze situatie niet langer kunnen worden teruggezonden naar de staat waar ze een eerste asielaanvraag hebben ingediend.

6. Het principe van het hoger belang van het kind wordt ook opgenomen in overweging 13 van de Dublin III-verordening, en in de artikelen die betrekking hebben op NBM (artikel 8).

7. HvJEU, C-648/11, MA, BT, DA v. Secretary of State for the Home Department, 6 juni 2013.

8. Myria, verslag van de contactvergadering van 19 april 2017, punt 23; BCHV, verslag van de contactvergadering van 11 juni 2013, punt 15; BCHV, verslag van de contactvergadering van 10 september 2013, punt 31, beschikbaar op: <http://www.cbar-bchv.be/en-us/home.aspx>

UW CLIËNT IS EEN VOLWASSEN ASIELZOEKER

Het recht op gezins- en familie-eenheid onder Dublin valt uiteen in drie situaties:

1. Asielzoekers hebben gezinsleden die elders in de EU erkend zijn als vluchtelingen of subsidiaire bescherming genieten;
2. Asielzoekers hebben gezinsleden die elders in de EU asiel hebben aangevraagd;
3. Asielzoekers hebben familie- of gezinsleden elders in de EU die niet onder de bovenstaande categorieën vallen. Ze kunnen zich in een beperkt aantal gevallen beroepen op een aparte bepaling in de Dublinverordening, namelijk de afhankelijkheidsclausule. Dat recht is moeilijker afdwingbaar dan de twee vorige.

UW CLIËNT HEEFT GEZINSLEDEN DIE INTERNATIONALE BESCHERMING GENIETEN IN DE EU

Heeft uw cliënt een gezinslid dat al internationale bescherming geniet in een andere lidstaat, dan is die lidstaat verantwoordelijk voor de asielaanvraag van uw cliënt.⁹ Dit is enkel zo, als uw cliënt en zijn gezinslid schriftelijk verklaren dat ze dit wensen. Hierbij is het níet van belang dat het gezin al gevormd was in het land van oorsprong of pas later gevormd werd (art. 9 Dublinverordening). Zijn die gezinsleden al in België, dan is België verantwoordelijk voor de aanvraag.

UW CLIËNT HEEFT GEZINSLEDEN DIE ASIEL HEBBEN AANGEVRAAGD IN DE EU

Heeft uw cliënt gezinsleden die in België of in een andere lidstaat asiel hebben aangevraagd? Dan is die lidstaat verantwoordelijk zolang er geen beslissing in eerste aanleg is over de asielaanvraag ten gronde. Dit is enkel zo, als uw cliënt en zijn gezinslid schriftelijk verklaren dat ze dit wensen (art. 10 Dublinverordening).

UW CLIËNT HEEFT ANDERE FAMILIELEDEN IN DE EU

Voor alle andere gezins- en familieleden zijn er geen specifieke bepalingen in de Dublinverordening. Heeft uw cliënt bijvoorbeeld een echtgenoot in België die hier een verblijf heeft op basis van werk, of die intussen Belg is geworden, dan is de Dublinverordening niet van toepassing. Als het gezinslid zich nog in het herkomstland bevindt, dan moet in principe een beroep gedaan worden op de klassieke regels van gezinshereniging, namelijk ter plekke een visum voor gezinshereniging bekomen.

Bevindt het gezinslid zich als asielzoeker in de EU, dan kunt u wel aan DVZ vragen om zich op basis van de discretionaire bepaling bevoegd te verklaren voor de asielaanvraag van uw cliënt (art. 17 Dublinverordening).

9. Hij of zij is erkend als vluchteling of heeft de status van subsidiaire bescherming.

DVZ stelt in zijn beslissingen dat de loutere aanwezigheid van familieleden, op zich niet leidt tot de toepassing van de soevereiniteitsclausule (art. 17 (1) Dublinverordening).¹⁰ U moet die clausule dus uitdrukkelijk inroepen en zoveel mogelijk elementen aanhalen om uw aanvraag te onderbouwen.

Is uw cliënt kwetsbaar en is hij hierdoor afhankelijk van zijn familieleden of zijn er kwetsbare familieleden van hem of haar afhankelijk, dan kunt u zich beroepen op de afhankelijkheidsclausule (art. 16 Dublinverordening). Bijvoorbeeld als de asielzoeker zwanger of pasgeboren is, ernstig ziek of zwaar gehandicapt is, of een hoge leeftijd heeft. Uw cliënt is dan afhankelijk van de hulp van zijn kind, broer, zus of ouder die wettig verblijft in een van de lidstaten. De Dienst Vreemdelingenzaken en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vullen het begrip ‘afhankelijkheid’ strikt in.¹¹

- 10** Afhankelijkheid kan ook in de andere richting gelden, namelijk als het kind, de broer of zus, of de ouder van de asielzoeker afhankelijk is van de hulp van de asielzoeker. Ook dan moeten die familieleden wettig verblijven in een van de lidstaten.

Een essentiële voorwaarde voor de toepassingen van deze clausule is dat de familiebanden reeds bestonden in het land van herkomst. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen spreekt in zijn rechtspraak van ‘effectieve en duurzame banden tussen de familieleden’. Daarnaast moeten de familieleden in staat zijn om voor elkaar te zorgen en schriftelijk verklaren dat ze dat willen. Hoe langer de familieleden gescheiden zijn, hoe meer elementen u moet aanhalen om de afhankelijkheid te onderbouwen.

Wordt aan deze voorwaarden voldaan, dan moeten de lidstaten ervoor zorgen dat de familieleden herenigd worden. DVZ heeft hierin redelijk wat appreciatiemarge. Het is dus van belang om uw verzoek goed en grondig te motiveren.

10. RvV, 25 augustus 2016, nr. 173575; RvV, 23 mei 2016, nr. 167994; RvV, 28 april 2016, nr. 166869.

11. Zo zijn loutere geldstortingen aan iemand die in zijn thuisland nog werk heeft, niet voldoende. Ook toont de intentie om een familielid ten laste te nemen tijdens de asielprocedure, niet aan dat er op het moment van de beslissing al een band van afhankelijkheid was (RvV, 23 mei 2016, nr. 167994); Eénmalige financiële hulp van beperkte omvang in casu 200 euro van een Somalische man aan zijn broer die nog in Somalië verbleef werd afgedaan als geen afdoende bewijs voor het bestaan van een bestendige, structurele afhankelijkheidsrelatie. (RvV, 20 mei 2016, nr. 161217).

WELKE BEWIJZEN MOET IK AANLEVEREN?

Motiveer uw verzoek zo omstandig mogelijk en voer zoveel mogelijk bewijzen aan over de situatie van uw cliënt en zijn gezins- en familieleden. DVZ moet immers precieze antwoorden geven op de aangehaalde bezwaren, die voldoende gedetailleerd en gestaafd zijn.¹²

Artikel 22 van de Dublinverordening stelt dat de bewijsvereisten niet verder mogen gaan dan noodzakelijk voor de correcte toepassing van de verordening. Ze maakt daarbij een onderscheid tussen de formele en indirecte bewijzen die de verzoekende lidstaat moet overmaken aan de aangezochte lidstaten.

De uitvoeringsverordening bij de Dublinverordening geeft u een beter beeld van het soort bewijzen dat de lidstaten in aanmerking nemen. In de bijlage bij de uitvoeringsverordening vindt u twee lijsten: lijst A met voorbeelden van formele bewijzen en lijst B met voorbeelden van indirecte bewijzen. Bij gebrek aan formele bewijzen kan de lidstaat indirecte bewijzen aanvaarden, als die samenhangend, verifieerbaar en voldoende gedetailleerd zijn om vast te stellen welke lidstaat verantwoordelijk is.

BEWIJZEN VOOR:

DE AANWEZIGHEID VAN EEN GEZINSLID (VADER, MOEDER, VOGGD) VAN EEN NBMV:

Formele bewijzen: verblijfstitels van het gezinslid; indien voorhanden: document ter staving van de familierelatie, bijvoorbeeld een geboorteakte, een rechtelijke beslissing over de voogdij. Indien niet voorhanden, zo nodig DNA- of bloedonderzoek.

Indirecte bewijzen: verifieerbare aanwijzingen van de asielzoeker; verklaringen van de betrokken gezinsleden; rapportage/bevestiging van de informatie door een internationale organisatie, zoals de VN-Vluchtelingenorganisatie.

HET LEGAAL VERBLIJF VAN EEN GEZINSLID DAT ALS VLUCHTELING ERKEND IS:

Formele bewijzen: schriftelijke bevestiging van de informatie door de andere lidstaat; registeruittreksels; verblijfstitels van de houder van de vluchtelingenstatus; document ter staving van de familierelatie, instemming van de betrokkenen.

Indirecte bewijzen: verifieerbare aanwijzingen van de asielzoeker; rapportage/bevestiging van de informatie door een internationale organisatie, zoals de VN-Vluchtelingenorganisatie.

12. RvV nr. 131.379 van 14 oktober 2014.

13. Uitvoeringsverordening (EU) n° 118/2014 van de Commissie van 30 januari 2014 tot wijziging van Verordening (EG) n° 1560/2003 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) n° 343/2003 van de Raad tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielerzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend.

GEZINSLEDEN DIE IN EEN ANDERE LIDSTAAT ASIEL HEBBEN AANGEVRAAGD:

Formele bewijzen: registeruittreksels; voorlopige verblijfsvergunning afgegeven aan de betrokken persoon tijdens de behandeling van zijn asielverzoek, document ter staving van de familierelatie, indien voorhanden; indien niet voorhanden, zo nodig DNA- of bloedonderzoek; instemming van de betrokkenen.

Indirecte bewijzen: verifieerbare aanwijzingen van de asielzoeker; rapportage/bevestiging van de informatie door een internationale organisatie, zoals de VN-Vluchtelingenorganisatie.

AFHANKELIJKHEID:

De Europese reglementering geeft geen opsomming van bewijzen om de afhankelijkheid aan te tonen. Artikel 7, lid 3 Dublinverordening stelt wel dat de lidstaten voor afhankelijke personen elk beschikbaar bewijs van de aanwezigheid op het grondgebied van een lidstaat van gezinsleden, familieleden of andere familierelaties van de verzoeker in aanmerking nemen.

Welke bewijsmiddelen kunt u aanvoeren:

- stortingsbewijzen
- bewijzen van verwantschap
- coherente verklaringen (uit het gehoorverslag)¹⁴
- medische en therapeutische attesten¹⁵
- schriftelijke verklaring dat familieleden hiermee instemmen

12

14. RvV, 14 december 2015, nr.158421.

15. Worden gezondheidsproblemen aangehaald dan zijn medische attesten des te meer van belang (RvV, 25 augustus 2016, nr. 173575; RvV, 23 juni 2016, nr. 170466).

Contactgegevens:

Vluchtelingen Infolijn

T 02 225 44 00, maandag tot vrijdag, 10u tot 12u en 14u tot 16u

E info@vluchtelingenwerk.be (antwoord binnen 5 werkdagen)

Juridische Helpdesk voor het vreemdelingenrecht

T 02 205 00 55, maandag en vrijdag 9u tot 12u30, woensdag 13u30 tot 17u

www.AsylumInfo.be

Correcte en toegankelijke informatie over de asielprocedure in verschillende talen (Engels, Arabisch, Pashtu...)

Informatie over de eerste stappen die u dient te nemen na erkenning

Contactgegevens van organisaties die u kunnen bijstaan

Landeninformatie

Landeninformatie kunt u aanvragen via info@vluchtelingenwerk.be (noteer 'Landeninformatie' als onderwerp, antwoord binnen 3 werkdagen)

Ministerie van Binnenlandse Zaken, Dienst Vreemdelingenzaken, Cel Dublin

T 02 206 13 84 (FR)

T 02 206 13 81 (NL)

asylum.dublin@ibz.fgov.be

Vluchtelingenwerk
VLAANDEREN